

UOHSX006X7GE

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R104/2014/VZ-7450/2015/323/BRy

Brno 23. března 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 4. 4. 2014, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném navrhovatelem –

- společností **HANTÁLY a.s.**, IČO 42324068, se sídlem Tovární 345/22, 691 06 Velké Pavlovice,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S112/2014/VZ-5553/2014/523/HBo ze dne 20. 3. 2014, vydaném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- Obce **Vranovice**, IČO 00283720, se sídlem Školní 1, 691 25 Vranovice, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 17. 2. 2014 společností Eurovision, a.s., IČO 27691845, se sídlem Veveří 102, 616 00 Brno,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Svoz komunálního odpadu v obci Vranovice**“, zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek dne 22. 11. 2013 pod ev. č. zakázky 370721,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S112/2014/VZ-5553/2014/523/HBo ze dne 20. 3. 2014

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 10. 2. 2014 návrh společnosti HANTÁLY a.s., IČO 42324068, se sídlem Tovární 345/22, 691 06 Velké Pavlovice (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele - Obce Vranovice, IČO 00283720, se sídlem Školní 1, 691 25 Vranovice, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 17. 2. 2014 společností Eurovision, a.s., IČO 27691845, se sídlem Veveří 102, 616 00 Brno (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Svoz komunálního odpadu v obci Vranovice“, zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek dne 22. 11. 2013 pod ev. č. zakázky 370721 (dále jen „**veřejná zakázka**“). Za účastníky správního řízení Úřad označil navrhovatele a zadavatele.
2. Navrhovatel společně s podáním návrhu složil na účet Úřadu kauci ve výši 100 000 Kč.
3. Usnesením č. j. ÚOHS-S112/2014/VZ-4519/2014/523/HBo ze dne 28. 2. 2014 Úřad určil navrhovateli lhůtu ke složení kauce a k doplnění návrhu o doklad o složení kauce podle ust. § 115 odst. 1 zákona ve výši 1 900 000 Kč. Současně uvedeným usnesením Úřad správní řízení přerušil do doby uplynutí lhůty pro doplnění návrhu o doklad o složení kauce. Toto usnesení bylo doručeno navrhovateli dne 28. 2. 2014. Lhůta stanovená pro provedení úkonu navrhovateli marně uplynula dnem 7. 3. 2014. Navrhovatel dne 10. 3. 2014 podal proti výše uvedenému usnesení rozklad. O podaném rozkladu navrhovatele bylo dne 16. 1. 2015

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

rozhodnutím č. j. ÚOHS-R73/2014/VZ-1619/2015/323/BRy rozhodnuto tak, že usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S112/2014/VZ-4519/2014/523/HBo ze dne 28. 2. 2014 bylo potvrzeno a podaný rozklad byl zamítnut. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 1. 2015.

II. Napadené rozhodnutí

4. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 20. 3. 2014 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S112/2014/VZ-5553/2014/523/HBo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým správní řízení podle ust. § 117a písm. b) zákona zastavil, neboť s podáním návrhu nebyla složena kauce ve výši dle ust. § 115 odst. 1 zákona a navrhovatel kauci nesložil ani v Úřadem dodatečně stanovené lhůtě.
5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad poukázal na skutečnost, že navrhovatel společně s podáním návrhu složil kauci ve výši 100 000 Kč. Vzhledem k tomu, že výše kauce ve smyslu ust. § 115 odst. 1 zákona činila v daném případě 2 000 000 Kč, Úřad vyzval navrhovatele ke složení kauce v této zákonné výši a k doplnění návrhu o doklad o složení kauce ve výši 1 900 000 Kč. Lhůta stanovená navrhovateli uplynula dnem 7. 3. 2014, když navrhovatel kauci v požadované výši nesložil. Vzhledem k tomu, že dle ust. § 115 odst. 1 zákona byl navrhovatel povinen složit kauci ve výši 2 000 000 Kč a v této výši kauci nesložil, nesplnil zákonem stanovenou podmínku pro podání návrhu. Úřad proto řízení o návrhu navrhovatele dle ust. § 117a písm. b) zákona zastavil.
6. Napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 21. 3. 2014.

III. Námitky rozkladu

7. Uvedené rozhodnutí napadl zadavatel rozkladem ze dne 4. 4. 2014, doručeným v zákonné lhůtě Úřadu téhož dne. Tímto dnem došlo k zahájení správního řízení o rozkladu.
8. Navrhovatel v podaném rozkladu nejprve zopakoval skutkový stav správního řízení a dále poukazoval na usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S112/2014/VZ-4519/2014/523/HBo, kterým Úřad určil navrhovateli lhůtu ke složení kauce a k doplnění návrhu o doklad o složení kauce podle ust. § 115 odst. 1 zákona ve výši 1 900 000 Kč. Podle přesvědčení navrhovatele Úřad nestanovil výši kauce za podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele v souladu se zákonem, přičemž proti usnesení, jímž mu byla stanovena kauce, podal dne 10. 3. 2014 rozklad. K tomu navrhovatel poukazoval na již dříve uvedenou argumentaci, podle níž nabídkovou cenu pro celou veřejnou zakázku není možné stanovit, neboť není možné určit celkovou dobu plnění veřejné zakázky, a proto měla kauce činit 100 000 Kč a nikoliv 2 000 000 Kč.
9. Navrhovatel má za to, že pokud Úřad zastavil správní řízení o podaném návrhu ve fázi, kdy je rozhodováno o opravném prostředku proti usnesení, kterým mu byla stanovena kauce, pak takovým postupem došlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces.
10. Navrhovatel v podaném rozkladu dále dovozuje, že pokud by bylo o podaném rozkladu proti usnesení o stanovení kauce rozhodnuto tak, že by toto usnesení bylo zrušeno, pak lze pokračovat v již zahájeném správním řízení. Navrhovatel tedy má za to, že Úřad měl vyčkat s rozhodnutím o zastavení správního řízení do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o rozkladu, podaném proti usnesení o stanovení kauce.

Závěr rozkladu

11. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Řízení o rozkladu

12. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí dle ust. § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

13. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
14. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S112/2014/VZ-5553/2014/523/HBo ze dne 20. 3. 2014, rozhodl o zastavení správního řízení, neboť s podáním návrhu nebyla složena kauce ve výši stanovené v ust. § 115 odst. 1 zákona a navrhovatel kauci nesložil ani v dodatečně stanovené lhůtě, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se zcela ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

15. Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek, uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
16. Podle ust. § 114 odst. 1 zákona návrh lze podat proti všem úkonům zadavatele, které vylučují nebo by mohly vyloučit zásady stanovené v § 6 a v jejichž důsledku hrozí nebo vznikla újma na právech navrhovatele, a to zejména proti a) zadávacím podmínkám, b) obsahu oznámení nebo výzvy o zahájení zadávacího řízení, c) vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, d) rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a e) použití druhu zadávacího řízení.
17. Podle ust. § 114 odst. 3 zákona návrh vedle obecných náležitostí podání musí obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 115 zákona a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli a doklad o opětovném složení jistoty podle § 67 odst. 4 zákona.

18. Podle ust. § 45 odst. 2 správního řádu nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění.
19. Podle ust. § 115 odst. 1 zákona s podáním návrhu je navrhovatel povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky, nejméně však ve výši 50 000 Kč, nejvýše ve výši 2 000 000 Kč. V případě, že není možné stanovit nabídkovou cenu navrhovatele nebo že nabídková cena, která je předmětem hodnocení, je při zadávání rámcové smlouvy stanovena pouze jako cena za jednotku plnění nebo v případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy, je navrhovatel povinen složit 100 000 Kč. Bankovní spojení Úřad uveřejní na své internetové adrese.
20. Z výše uvedených ustanovení vyplývá, že pokud navrhovatel společně s podáním návrhu nepředloží doklad o složení kauce vůbec, tedy nezaplatí kauci stanovenou v ust. § 115 odst. 1 zákona vůbec anebo složí kauci a doloží společně s návrhem doklad o jejím složení, avšak její výše neodpovídá znění ust. § 115 odst. 1 zákona, pak nastává tzv. odstranitelná překážka postupu v řízení. To znamená, že v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu správní orgán navrhovatele vyzve k odstranění nedostatků jeho návrhu, přičemž v zaslané výzvě je povinen dostatečně specifikovat, jakým způsobem má navrhovatel nedostatky návrhu odstranit. K odstranění nedostatků návrhu rovněž navrhovateli stanoví přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích nesplnění výzvy.
21. V daném případě z obsahu správního spisu vyplývá, že navrhovatel společně s podáním návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele v zadávacím řízení doložil doklad o složení kauce ve výši 100 000 Kč. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nesložil kauci ve výši stanovené ust. § 115 odst. 1 zákona Úřad jej vyzval k dodatečnému doplnění návrhu a stanovil mu lhůtu sedmi dnů od doručení usnesení k doplnění návrhu o doklad o složení kauce ve výši 1 900 000 Kč. Současně ve vydaném usnesení Úřad navrhovatele poučil, že pokud nesloží kauci ani v dodatečné lhůtě stanovené Úřadem, pak správní řízení zastaví. Vydaným usnesením dále Úřad správní řízení, do uplynutí lhůty k doplnění podání, přerušil.
22. Uvedené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 28. 2. 2014, lhůta pro doplnění podání, která byla stanovena na sedm dní, tak uplynula dnem 7. 3. 2014. Navrhovatel však výzvě nevyhověl a kauci ve výši 1 900 000 Kč na účet Úřadu nesložil. Pokud tedy ve stanovené lhůtě navrhovatel neuhradil kauci v požadované výši a nepředložil doklad, který po něm byl požadován, pak neodstranil nedostatky podaného návrhu.
23. Podle ust. § 117a písm. b) zákona Úřad zahájené řízení zastaví, jestliže nebyla s podáním návrhu složena kauci ve výši podle § 115 odst. 1 a navrhovatel kauci nesložil ani v dodatečné lhůtě stanovené Úřadem.
24. Pro zastavení řízení podle ust. § 117a písm. b) zákona musí být tedy současně splněny tyto podmínky, a to a) nesložení kauce navrhovatelem ve výši dle ust. § 115 odst. 1 zákona, b) zaslání výzvy správního orgánu ke složení kauce v zákonné výši dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu a c) nevyhovění navrhovatele zaslané výzvě v dodatečně stanovené lhůtě. V daném případě tedy byly splněny všechny výše uvedené podmínky, čímž došlo k situaci předvídané v ust. § 117a písm. b) zákona. V daném případě navrhovatel, ve lhůtě stanovené mu k doplnění podání, nedoplnil své podání způsobem, který předpokládá zákon a který mu

byl usnesením Úřadu uložen. Úřad tedy postupoval správně a v souladu se zákonem, když správní řízení s ohledem na uvedené důvody zastavil, neboť takový postup je předvídan zákonem.

25. Navrhovatel v podaném rozkladu opakoval argumentaci vznesenou v dříve podaném rozkladu proti usnesení Úřadu ze dne 28. 2. 2014 č. j. ÚOHS-S112/2014/VZ-4519/2014/523/HBo ohledně způsobu určení výše kauce, když navrhovatel v podaném rozkladu opakovaně namítá, že Úřad nesprávně vypočetl výši kauce, když její výše měla činit pouze jím složených 100 000 Kč a nikoliv 2 000 000 Kč.
26. K tomu uvádím, že k tvrzení navrhovatele je předně třeba uvést, že otázka výše kauce a jejího stanovení byla v daném případě předmětem řízení o rozkladu proti usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S112/2014/VZ-4519/2014/523/PDr ze dne 28. 2. 2014, o kterém bylo rozhodnutím ze dne 16. 1. 2015 č. j. ÚOHS-R73/2014/VZ-1619/2015/323/BRy rozhodnuto tak, že uvedené usnesení bylo potvrzeno a podaný rozklad byl zamítnut. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 1. 2015. V rámci řízení o rozkladu, podaném proti napadenému rozhodnutí však již tato otázka nemůže být znovu přezkoumávána, neboť by šlo o porušení zásady „non bis in idem“, tedy „ne dvakrát v téže věci“ stanovené v ust. § 48 odst. 2 správního řádu, podle kterého přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.
27. Z hlediska výkladu ust. § 48 odst. 2 správního řádu odkazují zejména na usnesení Ústavního soudu ČR sp.zn. II. ÚS 1500/08, ze kterého vyplývá, že *„obecná procesní zásada non bis in idem, již lze dovodit z principu materiální právní moci, je jednou ze základních zásad rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob jak soudy, tak i správními orgány. Zahrnuje v sobě i nezměnitelnost rozhodnutí, tj. nenarušitelnost vzniklých, změněných nebo zaniklých hmotněprávních subjektivních oprávnění a povinností. To platí bez ohledu na to, zda procesní předpis zákaz dvojího projednání téže věci explicitně stanoví nebo nikoli. V reakci na námítky stěžovatele je nutno uvést, že pokud nový správní řád (zákon č. 500/2004 Sb.) v § 48 odst. 2 stanoví, že přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou, jde jen o výslovnou úpravu odpovídající v teorii i soudní praxi zejména v posledních letech nezpochybnovanému principu.“* Z uvedeného vyplývá, že v tomto řízení o rozkladu již nemohu posoudit ani výši kauce ani způsob jejího stanovení Úřadem.
28. V této části rozkladu, kde navrhovatel vznáší námítky proti usnesení o stanovení kauce, současně tyto námítky nesměřují proti napadenému rozhodnutí, ale proti jinému rozhodnutí, které není předmětem tohoto správního řízení o rozkladu. Uvedené námítky tedy nesplňují náležitosti odvolání podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu (jež se použije na základě ustanovení § 152 odst. 4 správního řádu i v případě rozkladu), neboť z nich není zřejmé, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí.
29. Nadto uvádím, že jsem se neztotožnil s argumentací navrhovatele, podle které Úřad neměl rozhodnout o zastavení správního řízení, dokud nebylo pravomocně rozhodnuto o rozkladu podaném proti usnesení o stanovení kauce. K této argumentaci poukazují zejména na zákonné ustanovení § 76 odst. 5 správního řádu, podle kterého platí, že odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Za takového stavu se kauce, ve výši stanovené zákonem, stala splatnou okamžikem podání návrhu, tedy dnem 10. 2. 2014. Současně poukazují na

skutečnost, že případná následná výzva k odstranění nedostatků žádosti a ani případně podaný rozklad proti takové výzvě, nemá na splatnost kauce vliv. Za stavu, kdy se kauce stala splatnou a navrhovatel neodstranil vady svého podání ani v dodatečně stanovené lhůtě, pak Úřadu nic nebránilo v tom, aby ve správním řízení vydal napadené rozhodnutí. Současně poukazují na skutečnost, že tato námitka navrhovatele se po vydání a nabytí právní moci rozhodnutí ze dne 19. 1. 2015 č. j. ÚOHS-R73/2014/VZ-1619/2015/323/BRy stala v podstatě bezpředmětnou, neboť rozhodnutí o rozkladu proti usnesení o stanovení kauce již nabylo právní moci.

30. Současně jsem se neztotožnil ani s námitkou navrhovatele směřující k tomu, že postupem Úřadu bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, garantované článkem 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. K tomu uvádím, že v citovaném článku Listiny základních práv a svobod je uvedeno, že každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Považuji za důležité zejména upozornit na skutečnost, že přímo z textu tohoto článku je zřejmé, že Listina základních práv a svobod počítá s tím, že možnost domáhat se ochrany, bude nějakým způsobem stanovena a upravena, když primárně jsou takové možnosti, tedy práva a povinnosti těch, kdo se takové ochrany domáhají upraveny zákony a jinými právními předpisy. V daném případě je taková možnost stanovena zákonem. Ten v ust. § 113 zakotvuje možnost domáhat se ochrany svých práv podaným návrhem na přezkoumání úkonů zadavatele, když následně v ust. § 114 zákona vymezuje náležitosti takového návrhu. V ust. § 115 odst. 1 zákona je upravena povinnost navrhovatele složit s podáním návrhu kauci ve výši, podle pravidel obsažených v tomto zákonném ustanovení. Zákon tak vymezuje podmínky pro uplatnění práva na soudní a jinou právní ochranu a tedy vymezuje povinnosti, které s takovým uplatněním práva na soudní a jinou právní ochranu souvisí. Současně však zákon vymezuje i negativní následky, které nastanou, pokud ten, kdo se takové ochrany domáhá, nesplní povinnosti stanovené pro její uplatnění. V daném případě navrhovatel nesplnil podmínky vymezené zákonem pro podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, když společně s podaným návrhem ani v dodatečně lhůtě určené Úřadem nesložil kauci v zákonné výši, a proto Úřad zcela v souladu se zněním zákona rozhodl o tom, že správní řízení zastavuje. Námitku navrhovatele, že došlo k porušení jeho práva na soudní a jinou právní ochranu tak nepovažuji za důvodnou.
31. Dále považuji za důležité poukázat na skutečnost, že Úřad navrhovateli neubral ani neztížil jeho právo podat návrh na přezkoumání úkonu zadavatele v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, ani mu neumenšil jeho procesní práva. Je zcela zřejmé, že navrhovateli nic nebránilo, aby kauci v požadované výši zaplatil a následně se případně domáhal vydání rozhodnutí o tom, že kauce nebyla stanovena v zákonné výši. Pokud ovšem navrhovatel kauci ve stanovené výši nezaplatil, pak se vědomě vystavil následku, o kterém byl dříve vydaným usnesením Úřadu poučen, tedy že bude správní řízení zastaveno.
32. Ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav a současně uvedl všechny podklady pro vydání rozhodnutí a závěry, které z těchto podkladů zjistil, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad

vedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

33. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když zastavil správní řízení, neboť s podáním návrhu nebyla složena kauce ve výši stanovené zákonem a navrhovatel kauci v požadované výši nesložil ani v dodatečně stanovené lhůtě, čímž byly splněny zákonem stanovené podmínky pro zastavení řízení.

VI. Závěr

34. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
35. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

HANTÁLY a.s., Tovární 22, 691 06 Velké Pavlovice
Eurovision, a.s., Veveří 102, 616 00 Brno

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy